

REMISSVAR

2019-10-20

Dnr: 01477-2019

Folkhälsomyndigheten

Föreskrifter om ändring i Folkhälsomyndighetens föreskrifter (FoHMFS 2014:2) om statistiska uppgifter avseende tillverkning av alkoholdrycker och partihandel med spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker

Småföretagarnas Riksförbund har tagit del av förslaget och beskrivning avseende föreskrifter om ändring i Folkhälsomyndighetens föreskrifter om statistiska uppgifter avseende tillverkning av alkoholdrycker och partihandel med spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker och lämnar härmed förbundets synpunkter på detta förslag.

Folkhälsomyndigheten har viktiga uppgifter, i synnerhet med landets höga sjuktal. Det blir därför desto viktigare att de är noggranna även med företagares arbetsbelastning. *En utgångspunkt i föreskriftsförslagen har varit att så långt som möjligt minska arbetsbelastningen för uppgiftsinlämnarna och hitta alternativ som inte innebär utökad rapporteringsskyldighet, samtidigt som myndighetens uppdrag och behov tillgodoses, vilket är vällovligt men inte ger många synbara intryck i förslaget. Att företagare ska rapportera in statistik till myndigheten för att denna ska få underlag till våra statistiska bearbetningar och publikationer kan inte vara förenligt med strävan om att regelbördan för företagare ska minskas.*

Förväntad statistikredovisning för en produktkategori som definieras som att *förväntas bli marginell jämfört med alkoholdrycker* verkar väl omfattande. I konsekvensbeskrivningen redovisas under rubriken Restaurangrapport att *Folkhälsomyndighetens bedömning är det viktigt att följa all försäljningsstatistik för samtliga alkoholdrycksliknande preparat*, men man beskriver inte på vilket vis det skulle vara viktigt eller vilka resultat man förväntar sig. Statistikinhämtning måste hållas på en rimlig nivå och inte krävas bara för att man kan. Att inbilla sig att de sårbara grupperna av unga och alkoholberoende skulle träffas av denna statistik förefaller väl naivt.

Definitionen av *alkoholdrycksliknande preparat* synes otydlig genom bl.a. gränsen på att innehålla *mer än 2,25 volymprocent alkohol*. Det gäller bakverk, godis med mera och den sålda mängden ska då redovisas i försålda liter. Det blir oklart vilken definition som avses, gäller det liter godis eller total mängd använd alkohol över 2,25 % som används vid tillverkningen? Vilken arbetsinsats beräknas för att en partihandlare ska kunna räkna ut det senare? Beskrivningen att det *kan antas användas som berusningsmedel* skapar ytterligare otydlighet för man kan väl inte anta att en arraxsboll till kaffet har till syfte att vara annat än njutnings- men inte berusningsmedel? Är skokräms, rak- och ansiktsvatten också att definiera som *alkoholdrycksliknande preparat*? Och ättiksprit för sillinläggning? Definitionen på Folkhälsomyndighetens hemsida anger *Om produkten är avsedd att konsumeras på ett sätt som gör det möjligt att bli berusad, är det förmodligen ett alkoholdrycksliknande preparat. Detta trots att produkten i sig inte har tillverkats med något berusningssyfte från producentens sida*, men det skapar ju inte någon ytterligare tydlighet.

Rapporteringen ska gälla för partihandel och tillverkare, men ändå blandas restaurangrapporter in i konsekvensbeskrivningen, oklart varför. För de grupper som utpekats som *sårbara*, alltså barn och unga samt personer med alkoholberoende, torde väl knappast restaurang vara platsen där det mesta av alkoholintaget via denna typ av preparat intas. Att inbilla sig att man genom statistik från företag till Folkhälsomyndigheten ska skapa en *heltäckande kartläggning av alkoholflödena* förefaller världsfrånvänt. Förutom äppelmust som vildjäser i någon flaska så sker stora intag av alkohol från EU, både lagligt och olagligt, samt viss medveten hemmatillverkning.

Man konstaterar att företag inom restaurangbranschen varierar i storlek (vilket ju för övrigt gäller de flesta branscherna i Sverige), och de minsta företagen kan få en ökad kostnad genom investeringar i nya kassasystem, men ur myndighetshåll skall det bara vara en marginell kostnad. När nu myndigheten anser kostnaden så *marginell* så borde man erbjuda de minsta företagen att få ett nytt kassasystem på myndighetens bekostnad, så att man kan bidra till statistikinhämtningen till myndigheten.

Förslag till dessa relativt omfattande förändringar avseende en produktgrupp som Folkhälsomyndigheten antar vara marginell verkar onödig. För att lägga på företag extra uppgifter måste motivet vara betydligt grundligare utrett än vad detta förslag förevisar.

I detta ärende har förbundsordföranden Peter Thörn beslutat och näringspolitiskt ansvarig styrelseledamot Erik Sjölander varit föredragande.

Med vänlig hälsning

Peter Thörn
Förbundsordförande Småföretagarnas Riksförbund